

[Ludvig Christensen.]

imødegaa med, at Arbejderne jo selv har betalt en meget stor Part til Arbejdsløshedsforsikringen. I Tiden fra 1. Oktober 1907, da vi fik den første Lov om Statsanerkendelse, indtil 31. Marts 1927, altsaa i Løbet af ca. 20 Aar, har Arbejderne selv indbetalt 116,6 Mill. Kr. i Medlemsbidrag til Arbejdsløsheds-kasserne, og de offentlige Tilskud fra Stat og Kommune tilsammen i den samme Periode andrager 90,3 Mill. Kr., saaledes at Arbejderne selv i den Tid har betalt 26,3 Mill. Kr. mere, end det offentlige har ydet i Tilskud til den vedtægtsmæssige Understøttelse. (*Indenrigsministeren*. [Kragh]: Ja, den vedtægtsmæssige Understøttelse). Ja, jeg vidste godt, Hr. Minister, hvad jeg talte om; jeg sagde jo ogsaa selv den vedtægtsmæssige Understøttelse. Men naar Arbejderne selv har ydet saa umaadelige Ofre foruden dem, de i Krisetider paa anden Maade yder som gensidig Hjælp, har man ikke Ret til at indtage det Standpunkt, som den nuværende Regering indtager: ustandselig at falde over Arbejderne. Det er en Urimelighed. Hvis man endelig vilde til for Alvor at gennemføre det, som Regeringen har gjort til sit Program, saa lad dog være med stadig at nævne Arbejderne alene. Hvis hele Samfundet skal skæres ned, saa skær ned, men skær over det hele paa een Gang, og lad være med at gøre Arbejderne til den Syndebuk, der skal bære al den Ulykke, der findes i Landet.

Tvede: Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds sagde — ikke meget smukt —, at den Tale om aktiv Erhvervs politik, som havde staaet de Konservative ud af Halsen ved alle Vælgermøder, nu var hørt op, og det ærede Medlem tilføjede, at det nu gjaldt om at slaa Arbejderne ned. Jeg vil gerne bede det ærede Medlem nævne mig, paa hvilket Tidspunkt og hvor jeg skulde have udtalt noget om, at jeg vilde slaa Arbejderne ned. En saadan Tale har man aldrig hørt af mig, det ligger ganske udenfor min Tankegang; ærede Medlemmer ved ogsaa af hele min Gerning her paa Rigsdagen, at det passer ikke. Vi fra vor Side holder stadig paa, at det, der skal til, er netop en aktiv Erhvervs politik, men vi kan ikke faa det ført igennem. Naar det ærede Medlems Parti sammen med de to andre Partier, Partiet Venstre og det radikale Venstre, sætter sig derimod, er vi for faa til at føre noget igennem. Men det er min fulde og faste Overbevisning, at en Gang vil det gaa

igennem. Det er den eneste Maade, hvorpaa vi kan faa aflastet den store Arbejdsløshed paa gennemsnitlig ca. 60 000 lediggaaende i det sidste Aar, hvilket paa det nærmeste svarer til 250 000 à 300 000 Mennesker, der skal leve af Hjælp, enten denne Hjælp skal ydes af Arbejdsløsheds-kasser, Hjelpekasser eller andre Kasser. Denne Politik har jeg sat ind paa Gang paa Gang her i Tinget, og mine Meningsfæller i det andet høje Ting har gjort det samme; men vi har med den største Beklagelse set, at det ikke kunde lykkes os at føre den igennem. Derfor har vi dog ikke glemt den, og vi skal nok sørge for at faa den frem igen. Jeg synes ogsaa, at der i de Forslag, der kommer herover fra det andet høje Ting, er taget Tanker op, som er kommet fra vor Side. Jeg tror, at det for hele Samfundets Skyld er nødvendigt, at vi kommer ind paa en aktiv Handels- og Erhvervs politik.

Ludvig Christensen: Jeg tror, at jeg uden nærmere Dokumentation kan hævde, at alle de Vælgere, der ved sidste Folketingsvalg troede paa konservative Løfter om, at man virkelig vilde en aktiv Erhvervs politik, nu har opdaget, at det netop er Villien, der mangler hos Flertallet i den konservative Rigsdagsgruppe.

Tvede: Nej, Villien mangler ikke hos os. Det viste sig jo ogsaa i det høje Folketing, at samtlige vore Folk stemte for vort Forslag, men de øvrige Partier stemte imod.

Ludvig Christensen: Det var jo dog ikke anderledes, maa jeg maaske erindre det ærede 14de tingvalgte Medlem om, end at det konservative Folkepartis Sekretær i Forvejen havde sikret sig, at Partiet stemte imod sit eget Forslag, hvis der var Fare for, at der skulde blive et Flertal, der var villigt til at gennemføre det.

Tvede: Jeg maa anmode det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds om at dokumentere Rigtigheden af denne Udtalelse.

Ludvig Christensen: Ved at gennemlæse Folketingstidenden vil det ærede 14de tingvalgte Medlem kunne konstatere det, foruden gennem adskillige Artikler og Taler af det konservative Folkepartis Sekretær.

Indenrigsministeren (Kragh): Det glæder mig, at det ærede 11te Medlem for